

skatning som særlig indkomst af vederlag for påtagelse af indskrænkninger i adgangen til fri erhvervsudøvelse (*konkurrenceklausuler*) og af vederlag for *afløsning af pensionstilsgagn*, der ikke har været omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser. Det er fundet rimeligt, at der svares særlig indkomstskat af sådanne ydelser, der hidtil hverken har været skattepligtige som almindelig eller særlig indkomst.

Herudover foreslås en række redaktionelle ændringer i den gældende lovtæst.

Til nr. 1, 2, 4 og 15.

De her foreslåede ændringer er rent redaktionelle og tilsigter udelukkende en tydeliggørelse af lovtæksten. Ved som foreslået kun at anføre de pågældende loves titel uden nummer og datering opnås, at der uanset stedfundne ændringer i disse love, til enhver tid i loven om særlig indkomstskat m. v. henvises til den senest gennemførte lov eller senest udstedte lovbekendtgørelse.

Til nr. 3 og 17.

Efter de gældende regler beskattes fortjeneste på de omtalte værdipapirer *fuldt ud som almindelig indkomst*, hvis det er skatteyderens erhverv at handle med aktier, og hvis aktierne er anskaffet som led i denne erhvervsmæssige virksomhed. På samme måde beskattes fortjenesten, hvis skatteyderen har ejet aktierne i mindre end to år.

I andre tilfælde skal fortjenesten beskattes som særlig indkomst, men kun for de to tredjedele vedkommende. Lovforslaget går ud på at ophæve særreglen om, at en tredjedel af fortjenesten er skattefri, således at fortjeneste på aktier fremtidig beskattes på lige fod med en række af de andre i lov om særlig indkomstskat omhandlede fortjenester. Dette betyder, at skatten kommer til at andrage 30 pct. af den fulde fortjeneste efter fradrag af det særlige beregningsfradrag på 1.000 kr.

Som et modstykke til beskatningen af den fulde fortjeneste skal der efter forslaget indrømmes fuldt fradrag for tab på aktier m. v. Tabet skal forlods fragå i særlig indkomst, men i det omfang det ikke kan rummes heri, skal det kunne overføres til fradrag i den skattepligtige almindelige indkomst.

Til nr. 5 og 7.

Der tilsigtes en ændring af bestemmelserne i den gældende lovs § 2, nr. 13.

Efter denne bestemmelse er parcelhuse fritaget for beskatning af fortjeneste ved salg under visse betingelser, herunder at de „tjener til bolig for ejeren“. Den samme betingelse er nævnt i ligningslovens

§ 14 A, stk. 2, om det såkaldte standardfradrag for vedligeholdelse m. v.

Som følge heraf har man i praksis kun anset de parcelhuse for at være omfattet af fritagelsesbestemmelsen, for hvilke standardfradrag har kunnet indrømmes.

Denne praksis har medført, at erhvervsmæssig benyttelse i væsentligt omfang, herunder udlejning af ejendommen, har kunnet afskære fra fritagelse. Endvidere har ejeren af parcelhuset kunnet miste skattefritagelse, såfremt ejendommen — f. eks. på grund af en forflyttelse — ikke på salgstidspunktet tjente til bolig for ham eller hans husstand.

De foreslåede regler tilsigter at afbøde de nævnte — utilsigtede — virkninger af den nugældende fritagelsesbestemmelse.

Forslaget indebærer, at parcelhusejeren ikke nødvendigvis skal have bopæl på ejendommen i salgsøjeblikket. Dette betegner en udvidelse af området for skattefritagelse.

På den anden side indebærer forslaget en skærpe ved kravet om, at huset skal have tjent som bopæl for ejeren eller hans husstand i mindst 2 år. Har ejeren f. eks. kun boet 1½ år i huset, da han sælger dette, vil han efter de nugældende bestemmelser være skattefri, forudsat han ikke rammes af en beskatning med almindelig indkomstskat ud fra et nærings- eller spekulationssynspunkt. Imidlertid vil der på grund af 40 pct.-tillægget til ejendomsværdien ved 13. alm. vurdering, det 6 pct. konjunkturtillæg og 40.000 kr.-fradraget ikke være stor risiko for, at en ejertid på mindre end 2 år resulterer i en beskatning.

Har ejeren ikke beboet huset i det omhandlede tidsrum på 2 år, skal finansministeren efter § 2 A, stk. 2, kunne fritage for beskatningen, hvis ganske særlige omstændigheder taler for det. Bestemmelsen vil kunne anvendes, hvor ejeren på grund af tjenstlig forflyttelse eller andre særlige forhold er blevet forhindret i at bebo huset i fulde 2 år.

Den foreslåede formulering af § 2 A, stk. 1, åbner tillige mulighed for, at en- og tofamiliehuset i højere grad end hidtil kan have tjent andet end boligmæssigt formål, uden at fortjenesten ved salg af ejendommen herved afskæres fra fritagelse.

Endelig er det fundet rimeligt i forslaget at lade ejerlejligheder omfatte af fritagelsesbestemmelsen på linie med parcelhuse.

For at tydeliggøre reglerne, er fritagelsesbestemmelsen foreslået optaget i en selvstændig § 2 A. Den foreslåede ændrede fritagelsesbestemmelse skønnes ikke i almindelighed at ville medføre merarbejde for de skattelignende myndigheder. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at skatteydere, der på salgstids-